

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.031/2022/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (alperes jogi képviselő címe, ügyintéző: felperes jogi képviselője kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	Budapesti Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperes jogi képviselője kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes 7. sorszámon
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 6.K.700.304/2022/6.

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az alperes hivatásos állományú tagja, a perbeli időszakban a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) munkáltató. állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot.

[2] A felperes szolgálati panaszt terjesztett elő, amelyben 2018. október 1. és 2021. szeptember 30. közötti időszak vonatkozásában visszamenőleg a rendvédelmi illetményalap 75%-ának megfelelő mértékű megbízási díjat igényelt az általa ellátott, a körzeti megbízotti működési körzeten kívüli járőri, kísérőőri és átkísérési feladatok teljesítéséért. A szolgálati panasznak a munkáltató vezetője nem adott helyt, ezért azt alperes vezetőjéhez további elbírálásra felterjesztette.

[3] A alperes vezetője a szolgálati panaszt elutasította, amelyben rögzítette, hogy a felperes által végzett járőrszolgálat a körzeti megbízotti tevékenységbe tartozó közterületi tevékenység, amely nem minősül többletfeladatnak. Megállapította továbbá, hogy a felperes a vizsgált időszakban kísérőőri feladatot nem, átkísérési feladatot eseti jelleggel látott el, ezért a megbízási díj iránti igénye nem megalapozott.

A felperes keresete, az alperes védírata

[4] A felperes keresetében 2018. október 1. és 2021. szeptember 30. közötti időtartamra 1.043.568 forint megbízási díj, annak 2020. április 6-tól számított késedelmi kamata és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjaiban, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet 26. § (1) és (2) bekezdéseiben, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB utasítás) 2., 21., 24. pontjaira, az V. fejezet 1. pontjában, a járőr és őrszolgálati szabályzatról rendelkező 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: járőrszabályzat) 55-82. pontjaiban, a kísérőőri szolgálatról a Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatáról szóló 3/2015. (II.20.) ORFK utasítás 115-128. pontjaiban foglaltakra alapította. A megbízási díj havi mértékét az illetményalap 75%-ában (28.988 forintban) határozta meg, azokat a hónapokat figyelembe véve, amikor ténylegesen ellátta a sajátjától eltérő beosztás feladatait. Indokai szerint a KMB szabályzat és a járőrszabályzat rendelkezéseinek összehasonlításában megállapítható, hogy a körzeti megbízottnak és a járőrnek lényegesen eltérő feladatai vannak.

[5] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte, lényegét tekintve a szolgálati panaszt elutasító határozatban foglaltakkal egyező indokolással.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletében 1.043.568 forint megbízási díj, valamint annak 2020. április 6. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata, és

52.178 forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest. Az ítéletét a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a KMB szabályzat 2. pont a), b) és c) pontjaiban, 21., 22., 24., 25. pontjaiban, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2011. (VI.16.) BM rendelet 35. § (6) bekezdésében, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásának megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI.16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdésében, és a járőrszabályzat 4., 5., 22. és 23. pontjaiban foglaltakra alapította. Az ítélet indokolásában megállapította, hogy a töretlen bírói gyakorlat értelmében a hivatásos beosztásához igazodóan kell meghatározni a munkaköri leírásban ténylegesen végezhető feladatokat, és ez nem fedhet le több, másik beosztást. Ezzel összefüggésben utalt a KMB szabályzatra, amely kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, és amelyet a munkáltató nem bővíthet korlátlanul. Ezzel összefüggésben megjegyezte, hogy mind a járőri, mind a körzeti megbízotti beosztás eltérő besorolási osztályba tartozó önálló szolgálati beosztás, még akkor is, ha egyes részfeladatok tekintetében átfedés tapasztalható. Kiemelte, hogy az átfedés tekintetében is korlátozás alkalmazandó, ugyanis a KMB szabályzat egyértelműen meghatározza azt, hogy a körzeti megbízott a járőri feladatokat milyen szűkítésekkel hajthatja végre. Megállapította, hogy amennyiben a körzeti megbízott a KMB szabályzat 24. pontjától eltérően teljesít járőri feladatokat, az a beosztásától eltérő feladatellátást jelent, amely pedig a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerinti megbízási díjra való jogosultságot alapoz meg. A megbízási díj mértékét a keresetben megjelöltek szerint szintén alaposnak talált a többletfeladat mennyisége és folyamatossága alapján.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy az a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjába, az (5) és (6) bekezdésébe ütközik. Másodfokú perköltséget igényelt. Kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban téves jogértelmezésre jutott, ezért ítélete jogszabálysértő. Nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon döntésével, amely kimondta, hogy a felperes rendszeresen végzett beosztásán túl többletfeladatokat, valamint azzal a megállapítással sem, hogy a többletfeladatok ellátásáért 75%-os mértékű megbízási díjra lett volna jogosult. Nem vitatta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, miképpen a körzeti megbízotti feladatok és a járőrfeladatok elválnak egymástól és a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat, de továbbra is azt az álláspontot képviselte, hogy a felperes nem látott elbeosztásához nem tartozó többletfeladatot. Arra is hivatkozott, hogy a hivatásos állomány tagja a közvetlen vezetőjének utasítása alapján munkaköri leírásban meghatározottakon túl köteles végrehajtani a külön nem nevezett, de a Rendőrkapitányság tevékenységi körébe tartozó, a feladatköréhez kapcsolódó mindazon eseti jellegű feladatot, amelyek ellátására elméleti felkészülte, szakmai ismeretei, valamint tapasztalatai alkalmassá teszik. Előadása szerint a felperes által ténylegesen végrehajtott feladatokszámára nem jelenthettek jelentős többlet megterhelést. Akként nyilatkozott, hogy amennyiben az Ítéltábla helyt adna a keresetnek, úgy a megállapításra kerülő díjazás kizárólag a rendvédelmi illetményalap 50%-a lehet.

[8] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes ténybeli és jogi indoklására hivatkozással. Másodfokú perköltséget igényelt.

Az Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[9] Az alperes fellebbezése - az alábbiak szerint - nem alapos.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján, kizárólag a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és annak jogi indoklásával egyetértett, ezért okfejtésével kapcsolatban – annak szükségtelen megismétlése nélkül – a fellebbezésre tekintettel a következőket emeli ki:

[12] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet vizsgálata során figyelemmel volt arra, hogy a peres felek jogi álláspontja azonos volt azon tények tekintetében, hogy melyek voltak azok a feladatok, amelyek a felperes beosztásához tartoztak, mint ahogyan az sem képezte a felek között jogvita tárgyát, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja alapján a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatként.

[13] Az Ítéltábla - az elsőfokú bírósággal egyezően - megállapította, hogy az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest, olyan feladatok elvégzésével, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperes alaptalanul hivatkozott annak jogi relevanciájára, hogy a felperest kizárólag a munkaköri leírásban rögzített olyan további egyedi feladatok elvégzésére utasította, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak, továbbá a felperes által elvégzett feladatok mennyisége nem minősíthető rendszeres, a megbízási díjra jogosultságot megalapozó feladatnak.

[14] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (5) bekezdésével összhangban álló azon érvelésével, amely szerint a munkáltatónak az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását és a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát, ugyanis a munkáltató egyoldalú utasítási jogával az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozathatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. Ezzel

összefüggésben kiemeli, hogy a következetes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.). Ennélfogva helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság ítéletében arra, hogy az alperes csak a kinevezése szerinti munkakörön belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be.

[15] A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésnek c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezési beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatnak minősül.

[16] Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette tehát, hogy a felperes által a peres eljárás során meghatározott, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatok, függetlenül attól, hogy ezeket a feladatokat az alperes a felperes munkaköri leírásában rögzítette, mint ahogyan azt is, hogy semmilyen adat nem merült fel a perben arra vonatkozóan, hogy a felperest a munkáltatója mentesítette volna az eredeti beosztása ellátása alól.

[17] Az elsőfokú bíróság helyes, és a másodfokú bíróság által is osztott jogi álláspontját támasztja alá a Kúria következetes - a perben is irányadó gyakorlata - amely szerint a munkáltató utasítása alapján az állomány hivatásos tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mf.I.10.751/2016/4.Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.525/2021/3.)

[18] Az Ítéltábla a megbízási díj mértékét tekintve rögzíti, hogy azt az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében a kereseti kérelemmel egyezően, a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg. Ennek során figyelembe vette, hogy a megbízási díj mértéke az ellátandó munkaköri feladatokhoz köthető, ez a díjazás azért jár, mert a rendvédelmi szerv tagja az eredeti munkaköri feladatoktól eltérő többletfeladatot végez, és ezt a többlet terhet a jogalkotó Hszt. 71. § (5) bekezdésében az illetményalap 50-200%-áig terjedő összeggel kompenzálja. Az irányadó bírói gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kfv.VII.37.780/2020/5.) A mérlegelés szempontjait a munka bonyolultsága, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye, annak gyakorisága, az arra előírt többlettudás birtokában kell meghatározni.

[19] A Törvényszék a mérlegelési jogkörében biztosított kereteket nem lépte túl, a jogszabályi rendelkezések alapján figyelembe vette a többletmunka bonyolultságát, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigényét, annak gyakoriságát, a többlettudás szükségességét, a többletfelelősséget. Valamennyi szempontot összességében és okszerűen mérlegelve - a felperes által elvégzett feladatok egyedi vizsgálata alapján - döntött arról, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladatért milyen mértékű megbízási díj jár.

[20] Mindezekre figyelemmel az Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[21] Az Ítéltábla a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperest a felperesi kérelemnek megfelelő összegű másodfokú perköltség megfizetésére, figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjában és az (5) bekezdésében foglaltakra.

[22] Tekintettel arra, hogy az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes költségmentesség illeti meg, ezért a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 95. § (1) bekezdés c) pontja és a Pp. 102. § (6) bekezdése szerint az állam terhén marad. Az Itv. 46. § (1) bekezdése értelmében az illetékalap után az illeték mértéke ítélet elleni fellebbezés esetében 8 %, de legalább 15.000 forint, legfeljebb 2.500.000 forint. Az illetékalap a pertárgy értéke (1.043.568 forint), a fellebbezési eljárás illetéke ennek 8 %-a (83.485 forint).

[23] Az Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[24] Az ítélet ellen fellebbezésnek a Kp. 99. § (1) bekezdése szerint nincs helye.

Záró rész

Budapest, 2022. május 17.

dr. RácZ Krisztina s.k.	dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.	dr. Robotka Imre s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró